

Andakt 3

Vi har nu fått följa med Jona då han fick uppdraget av Gud att bege sig till Nineve, en av de mäktigaste nationerna på den tiden. Jona var säkert rädd och flydde, konsekvenserna av det handlandet gör att han hamnar i fiskens buk. Gud fanns med Jona hela tiden och han finns med oss hela tiden, både i med – och motgång. Jonas bön där i fiskens buk är en tacksägelsebön och inte en befrielsebön, Jona är tacksam att Gud räddat honom. Jona nöjer sig här med att tacka Gud för att han blivit räddad, vi behöver inte förhandla med Gud för att bli räddade och för att få hans hjälp, han finns alltid där. Kom ihåg att tacka för hans kärlek och barmhärtighet.

Gud talade på nytt till Jona om vad Guds plan var och vad Jona nu skulle göra. Jona fick en andra chans, fastna inte i föreställningar att du inte klarar av saker och ting bara för att de gått snett tidigare i livet. Gud ser inte till oss på det sättet, ingen klarar av uppdragen utan hans hjälp. Var beredd att gå när du bli kallad.

Är du beredd? Att anta uppgifter som du blir kallad eller förfrågad till?

Sen är det oerhört viktigt tror jag att vi inte tar på oss alldeles för mycket, vi är många och tillsammans klarar och är vi starkare än en person, tror inte det är Guds tanke att det enbart är en som ska göra allt. Jona, han fick ju nu bege sig själv till Nineve för att förkunna Guds ord för folket där, de folk som levde ett syndigt och ogudaktigt liv. De var ju helt klart värda något bättre, nämligen ett liv tillsammans med Gud och detta skulle nu Jona berätta för dom. Nineve var omgiven av en mur som var ca 13 km lång så det tog ju ett tag att gå igenom staden och berätta om budskapet ifrån Gud. Samma dag som han nu kom började han berätta det som Gud sagt till honom i kapitel 3 verserna 4-5: "Redan samma dag som Jona kom till staden började han predika, och han ropade ut till alla människor som samlades omkring honom: "Om fyrtio dagar ska denna staden förstöras! Och man trodde på honom och utlyste en fasta. Alla, från hög till låg, klädde sig i säcktyg för att visa att man menade allvar och ville bättra sig"

Hur gör du för att bättra dig när det gått snett eller någon talar till dig att det där är väl inte rätt?

När kung Jerobeam II hörde vad Jona predikat om, klev han ner från tronen, tog av sig sin mantel och klädde sig i säcktyg och sate sig på marken i stället för på den fina tron. Kungen förstod nog att detta var allvar, för han gick ut med att ingen fick äta eller dricka, inte ens djuren. Nej, alla skulle ropa till Gud, sörja och vända sig från det ogudaktiga liv som man levt under denna tid. Gud kanske låter oss leva om vi gör på detta sätt. Gud såg att människorna lagt av med sina synder och klätt av sig eller skalat av sig sin synd och sin makt, gett plats till att Gud kan komma in och fylla på, han såg att Nineve förändrades och såg nu till att staden inte skulle förgås.

Kan du kliva ner från din "tron" och erkänna dina fel? Att klä av dig din egoism eller makt och visa detta så väl inför Gud som dina medmänniskor att du gör eller gjort fel?

Gud hade ju förlåtit Jona för hans tidigare agerande och nu hade Gud även förlåtit Nineve, du och jag kan få förlåtelse från Gud om vi vänder om och erkänner att vi gjort fel, att kliva ner från den där höga pallen vi står på. Att släppa taget och låta Gud kliva in och att lyssna till vad han säger till oss.

Guds budskap gäller alla människor och vi ska låta vår omgivning få höra om och lyssna till evangeliet, vi måste vara de som går före och visa kärlek och omtanke om varandra. Att vi vågar berätta om Gud och den kristna tron för varandra, kanske är det där vi ska börja för att få frimodigheten att berätta och lysa den kristna tron utanför kyrkans väggar. Är vi beredda att gå när Gud kallar oss? Eller hur reagera vi?

Christer Holmberg